

MEESTER.

Nog brutaal ook! Vlegel, daar, daar! (*hij dient hem een fiksche kastijding toe*) En nu naar je plaats! Eerst nog je reverentie gemaakt en gedankt voor 't genadige recht. (*Michiel wien de tranen in de oogen staan van de pijn buigt even het hoofd en wil gaan.*) Zeg nu: wees gedankt, meester!

MICHIEL.

Dat doe ik niet.

MEESTER.

Je zult.

MICHIEL.

Ik doe niet wat ik niet kan.

MEESTER.

(*plak en gard grijpend.*) God vergeve me de zonde, ik zou haast gaan vloeken! Naar je plaats . . ! waar je den heelen namiddag blijft zitten. We zullen later afrekenen, dat belooft ik je.

(*Michiel is, achter Meesters stoel om, Maarten, die daar te pronk staat en zijn armen alleen omhoog houdt als hij denkt dat Meester om zal kijken, voorbij gegaan. Hij spreekt zacht met hem, wijst op een spijker aan het benedeneind van 't gestoelte en geeft hem touw van het kluwen, dat hij, naar zijn plaats gaande, langzaam afwindt.*)

JOOST.

(*tot Michiel die naast hem gaat zitten.*) Chiel, hoe durfde je den toren op? (*de andere jongens spreken hem toe: een vervaarlijk gegons van stemmen.*)

MEESTER,

(*zich het zweet van 't voorhoofd wisschend.*) Stilte! We zullen de historische les van gister continueeren. Attentie, kinderen! (*gemoedelijk.*) Zet nu de kamer van je hersens eens wijd en waag open! 't Zal wel een heel klein hokje wezen, maar zet dezelve open, opdat er een kruimel kennis naar binnen valle! (*het groote boek openend.*) Wij zijn gebleven bij het boek van Adams geslachte. (*op salvenden toon.*) „Ende Kenan leefde zeventig jaren ende hij gewan: (*Maarten heeft aan Meesters pruik het touw vast gemaakt en ligt dit onder den spijker. Eenige jongens zien het en lachen.*) (*verontwaardigd.*) Lachen jelui? Dat's helligschennis! (*hij ziet eensklaps om naar Maarten, die allerlei grimassen heeft staan maken, maar bij meesters blik stil en onderworpen met de handen in de hoogte staat.*) Hm! Hm! (*tot Foost*) Nu, wie gewan Kenan, Joost? 'k Meen: Joost, niet uit de wolbaal, maar den dikzak. Kenan gewan . . .? Zal je antwoorden, Joost? (*gemoedelijk*) Hoe wil je de afkomst van je vader en grootvader kennen en je eigen toekomst, als je Adams geslachte niet weet? (*boos*) Zie me niet zoo nuchter aan, vetklomp! (*Foost prevelt, hakkelt maar brengt geen verstaanbaar woordt uit.*) Ende Kenan gewan . . . (*galmend*) Mahalaleël. Nu, wien gewan Kenan?

JOOST.

(haastig) . . . leël.